

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0063

Stosowanie dyrektywy dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie stosowania dyrektywy 2005/29/WE dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych (2013/2116(INI))**

(2017/C 093/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zatytułowane „Pierwsze sprawozdanie w sprawie stosowania dyrektywy dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych” (COM(2013)0139),
  - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie stosowania dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych (COM(2013)0138),
  - uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów („rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów”) ⁽²⁾,
  - uwzględniając dyrektywę 98/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 stycznia 2009 r. w sprawie transpozycji, wdrażania i egzekwowania dyrektywy 2005/29/WE dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz dyrektywy 2006/114/WE dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając rezolucję z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie wpływu reklamy na zachowania konsumentów ⁽⁵⁾ oraz dotyczącą jej odpowiedź Komisji przyjętą 30 marca 2011 r.;
  - uwzględniając analizę zatytułowaną „Transpozycja i wykonanie dyrektywy 2005/29/WE dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych oraz dyrektywy 2006/114/WE dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej”, sporządzoną na zlecenie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów ⁽⁶⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Prawnej (A7-0474/2013),
- A. mając na uwadze, że konsumpcja jest jedną z głównych sił napędowych wzrostu w Unii Europejskiej, przez co konsumenci odgrywają istotną rolę w gospodarce europejskiej;
- B. mając na uwadze, że ochrona konsumentów i ich praw stanowi jedną z podstawowych wartości Unii;
- C. mając na uwadze, że dyrektywa 2005/29/WE o nieuczciwych praktykach handlowych jest głównym narzędziem prawnym Unii regulującym kwestie reklamy wprowadzającej w błąd i innych nieuczciwych praktyk w transakcjach pomiędzy przedsiębiorstwami i konsumentami;

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 11.6.2005, s. 22.⁽²⁾ Dz.U. L 364 z 9.12.2004, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 51.⁽⁴⁾ Dz.U. C 46 E z 24.2.2010, s. 26.⁽⁵⁾ Dz.U. C 169 E z 15.6.2012, s. 58.⁽⁶⁾ IP/A/IMCO/NT/2008-16.

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

- D. mając na uwadze, że poprzez klauzulę o „jednolitym rynku” w dyrektywie tej dąży się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów w całej Unii i do zwiększenia poziomu zaufania konsumentów do jednolitego rynku, przy jednoczesnym zagwarantowaniu przedsiębiorstwom większego bezpieczeństwa prawnego, jak również zmniejszenia przeszkód w handlu transgranicznym;
- E. mając na uwadze, że dyrektywa 2005/29/WE była bardzo różnie stosowana w poszczególnych państwach członkowskich;
- F. mając na uwadze, że tymczasowe odstępstwa umożliwiające państwom członkowskim dalsze stosowanie przepisów krajowych, które miały bardziej rygorystyczny lub nakazowy charakter niż dyrektywa oraz wdrażały klauzule minimalnej harmonizacji zawarte w innych unijnych przepisach, wygasły w dniu 12 czerwca 2013 r.;
- G. mając na uwadze, że państwa członkowskie, które wyrażają taką wolę, mogą rozszerzyć zakres stosowania dyrektywy o relacje między przedsiębiorstwami, oraz że do chwili obecnej tylko cztery kraje podjęły taką decyzję;
- H. mając na uwadze, że Komisja zapowiedziała, iż wkrótce wystąpi z wnioskiem o rewizję dyrektywy 2006/114/WE dotyczącej reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej, w której szczególnie uwzględnione zostaną relacje między przedsiębiorstwami;
- I. mając na uwadze, że rozwój gospodarki cyfrowej i wszystkie jej technologiczne zastosowania zrewolucjonizowały metody zakupów oraz sposób, w jaki przedsiębiorstwa sprzedają i reklamują swoje towary i usługi;
- J. mając na uwadze, że niektóre przedsiębiorstwa, zwłaszcza te najmniejsze, a także wielu konsumentów wciąż nie wie o prawach przysługujących konsumentom w Europie;
- K. mając na uwadze, że konieczne jest wzmocnienie roli stowarzyszeń konsumentów oraz umożliwienie im zwiększenia ich potencjału;
1. podkreśla skuteczność regulacji prawnych wprowadzonych przez przedmiotową dyrektywę oraz rolę, jaką dyrektywa ta odgrywa w zwiększaniu zaufania konsumentów i handlowców do transakcji na rynku wewnętrznym (zwłaszcza transakcji transgranicznych), a także w zapewnianiu przedsiębiorstwom większego bezpieczeństwa prawnego oraz we wzmacnianiu ochrony konsumentów w Unii; przypomina, że rozbieżności w stosowaniu przedmiotowej dyrektywy zagrażają jej skuteczności;
  2. wyraża ubolewanie, że pomimo przepisów dyrektywy 2006/114/WE zmierzających do wyeliminowania praktyk wprowadzających w błąd w dziedzinie reklamy w odniesieniu do relacji między przedsiębiorstwami, niektóre praktyki tego typu, szczególnie takie jak oszustwa dotyczące katalogów firmowych, nie zanikają; odnotowuje, że Komisja zamierza wkrótce wystąpić z wnioskiem o zmianę dyrektywy 2006/114/WE dotyczącej relacji między przedsiębiorstwami w celu bardziej skutecznego zwalczania takich praktyk; sugeruje, że w tym kontekście Komisja mogłaby w przypadku dyrektywy 2006/114/WE, podobnie jak ma to miejsce w przypadku dyrektywy 2005/29/WE, wziąć pod uwagę korzyści płynące z ukierunkowanej czarnej listy praktyk handlowych, które należy uznać za nieuczciwe we wszelkich okolicznościach w relacjach między przedsiębiorstwami; niemniej jednak nie uważa za stosowne, by rozszerzenie zakresu dyrektywy 2005/29/WE dotyczącej stosunków między przedsiębiorstwami i konsumentami o nieuczciwe praktyki handlowe między przedsiębiorstwami nastąpiło w najbliższej przyszłości;
  3. zwraca się do Komisji o doprecyzowanie powiązania dyrektyw 2005/29/WE i 2006/114/WE, aby zagwarantować wszystkim podmiotom gospodarczym Unii, a zwłaszcza konsumentom i MŚP, wysoki poziom ochrony przed oszukańczymi lub nieuczciwymi praktykami i zwiększyć w ten sposób poziom zaufania w obrębie rynku wewnętrznego;
  4. uważa, że odstępstwa przewidziane dla sektorów nieruchomości i usług finansowych są uzasadnione i że ich utrzymanie jest właściwe;
  5. uważa, że na tym etapie poszerzenie „czarnej listy” w załączniku I nie jest zasadne; niemniej jednak wzywa Komisję do sporządzenia listy praktyk zdefiniowanych jako nieuczciwe przez organy krajowe w oparciu o ogólne zasady dyrektywy w celu oceny ewentualnej potrzeby takiego poszerzenia w przyszłości;
  6. zauważa, że w przypadku pewnych form stosunków między konsumentami i przedsiębiorcami konsumenci mogą paść ofiarą nieuczciwych praktyk handlowych, np. w przypadku sprzedaży produktu handlowcom; wzywa Komisję do zbadania problemów tej natury i, w stosownych przypadkach, zbadania ukierunkowanych i praktycznych rozwiązań, które mogą między innymi zawierać bardziej elastyczne interpretacje przepisów dyrektywy 2005/29/WE w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych i które mogłyby zostać wyjaśnione w wytycznych Komisji dotyczących stosowania tej dyrektywy;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

7. przypomina, że od dnia 12 czerwca 2013 r. państwa członkowskie nie mogą już stosować przepisów zachowanych do tej pory na zasadzie tymczasowych odstępstw; wzywa zatem państwa członkowskie do zastosowania się do tekstu dyrektywy w możliwie jak najkrótszym terminie; równocześnie wzywa Komisję, by przeanalizowała, jak państwa członkowskie transponowały dyrektywę, szczególnie jeśli chodzi o krajowe zakazy, które nie zostały ujęte w załączniku I, a także by przedstawiła Parlamentowi i Radzie w ciągu dwóch lat nowe kompleksowe sprawozdanie ze stosowania tej dyrektywy, które będzie zawierało w szczególności analizę zakresu dalszej harmonizacji i upraszczania prawa wspólnotowego związanego z ochroną konsumentów oraz propozycje wszelkich niezbędnych środków, które należy podjąć na szczeblu wspólnotowym, by zapewnić utrzymanie wysokiego poziomu ochrony konsumentów;

8. potwierdza znaczenie i absolutną konieczność całościowego i jednolitego stosowania oraz adekwatnego wdrażania dyrektywy przez państwa członkowskie w celu wyeliminowania niepewności prawa oraz niepewności operacyjnej, z jaką mają do czynienia przedsiębiorstwa działające na szczeblu transgranicznym; z zaniepokojeniem odnotowuje fakt, że w 2011 i 2012 r. Komisja musiała stosować system zasięgania opinii „EU Pilot”, ponieważ część państw członkowskich nie zdołała właściwie transponować dyrektywy; wzywa państwa członkowskie, by wspierały egzekwowanie dyrektywy na poziomie krajowym wszelkimi dostępnymi sposobami, a w szczególności dzięki odpowiednim zasobom; podkreśla, że bardzo ważne jest pogłębienie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za wdrożenie przedmiotowej dyrektywy oraz nawiązanie zorganizowanego dialogu między organami stosującymi prawo w interesie publicznym i innymi zainteresowanymi stronami, w szczególności organizacjami konsumenckimi;

9. stwierdza, że od upływu terminu wdrożenia dyrektywy w 2007 r. odnotowano liczne przypadki, w których państwa członkowskie nie wdrożyły w sposób prawidłowy lub nie stosowały kluczowych przepisów, zwłaszcza czarnej listy niedozwolonych, wprowadzających w błąd i agresywnych praktyk handlowych; wzywa w związku z tym Komisję do dalszego uważnego monitorowania wykonania dyrektywy, a w razie konieczności do pozywania państw członkowskich, które dopuszczają się naruszeń poprzez niewdrażanie lub niewłaściwe wykonanie dyrektywy, zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; szczególnie wzywa Komisję do pilnego rozwiązania wszelkich nierozstrzygniętych kwestii w związku z konsultacjami rozpoczętymi w 2011 r., albo przez zakończenie postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, albo przez skierowanie ich do Trybunału Sprawiedliwości;

10. popiera Komisję w jej zamiarze stworzenia wykazu wskaźników służących ocenie skuteczności mechanizmu wdrażania dyrektywy przez państwa członkowskie;

11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż od momentu transpozycji dyrektywy w państwach członkowskich wzrosła liczba zakupów transgranicznych; przypomina jednak, że aby wspierać zbieżne praktyki stosowane podczas wdrażania oraz zapewnić szybką i skuteczną reakcję, niezbędna jest wzmocniona współpraca i koordynacja między Komisją i władzami krajowymi; zauważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na kwestię transgranicznych zakupów internetowych, zwłaszcza w przypadku, gdy internetowe porównywarki cen nie podają w jasny sposób informacji na temat tożsamości przedsiębiorcy prowadzącego daną stronę;

12. potwierdza znaczenie zacieśnienia współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za wykonanie dyrektywy w celu zapewnienia jej pełnego stosowania i prawidłowego wdrożenia przez państwa członkowskie; w tym kontekście zachęca Komisję do przeprowadzenia, zgodnie z jej własnymi zapowiedziami do końca 2014 r., pogłębionej analizy zakresu zastosowania, skuteczności i mechanizmów operacyjnych rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów („rozporządzenia CPC”); mając na uwadze powyższe, przyjmuje z zadowoleniem niedawne rozpoczęcie przez Komisję konsultacji publicznych w sprawie przeglądu tego rozporządzenia oraz dostępność wyników tych konsultacji we wszystkich językach UE; wzywa zainteresowane strony, by wzięły udział w tych konsultacjach;

13. podkreśla użyteczność akcji kontrolnych przeprowadzanych w ramach rozporządzenia CPC i wzywa Komisję do dalszego rozwoju i zwiększenia skuteczności tych operacji, a także do rozszerzenia ich zakresu; nawołuje Komisję do dokonania syntezy zgromadzonych danych i sporządzenia listy działań podjętych przez Komisję i państwa członkowskie w następstwie tych akcji kontrolnych oraz do upublicznienia swojej analizy, przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby zapewnienia poufności niektórych wrażliwych informacji, które są wykorzystywane w ramach postępowań sądowych na szczeblu krajowym; wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi sprawozdania z uzyskanych wyników oraz w razie potrzeby do dalszego proponowania dodatkowych środków w celu poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego;

14. zgadza się, że należy podejmować dalsze działania w celu poprawy egzekwowania dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych w odniesieniu do szczególnie zagrożonych konsumentów;

15. wyraża zaniepokojenie w związku z konfliktami interesów oraz manipulowaniem przez niektórych handlowców narzędziami służącymi do wyrażania opinii przez klientów oraz internetowymi porównywarkami cen; w związku z tym pozytywnie ocenia decyzję Komisji w sprawie rozpatrzenia rozwiązań mogących uczynić informacje umieszczane na takich stronach bardziej jasnymi dla konsumentów;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

16. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniły odpowiednie stosowanie dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych, zwłaszcza w odniesieniu do „ukrytej” reklamy internetowej w formie komentarzy zamieszczanych na portalach społecznościowych, forach czy blogach, które rzekomo mają być zamieszczane przez samych konsumentów, a w rzeczywistości są wiadomościami o charakterze handlowym lub reklamowym wygenerowanymi lub finansowymi bezpośrednio lub pośrednio przez podmioty gospodarcze; podkreśla szkodliwy wpływ takich praktyk na pewność konsumentów oraz reguły konkurencji; wzywa państwa członkowskie do przedsięwzięcia stosownych działań na rzecz dalszego zapobiegania rozwojowi takich praktyk, w tym poprzez organizowanie kampanii informacyjnych mających na celu ostrzeżenie konsumentów przed tymi „ukrytymi” formami reklamy lub poprzez zachęcanie do tworzenia forów obserwatorów/moderatorów, którzy będą specjalnie przeszkoleni i wyczuleni na zagrożenia związane z „ukrytymi” reklamami;

17. podkreśla, że w związku z szybkim rozpowszechnianiem się reklamy online konieczne jest opracowanie odpowiedniej metody monitorowania ochrony zagrożonych grup społecznych, a szczególnie dzieci, oraz dostępu do nich reklamodawców;

18. wyraża ubolewanie, że pomimo aktualnie obowiązujących unijnych regulacji prawnych w dziedzinie cen transportu lotniczego oraz akcji kontrolnych przeprowadzonych w 2007 r. w ramach rozporządzenia CPC w odniesieniu do stron internetowych, na których oferowane są bilety lotnicze, konsumenci nadal padają ofiarą licznych praktyk wprowadzających w błąd w tym sektorze, takich jak pomijanie obowiązkowych kosztów związanych z dodatkowymi opłatami za płatność kartą kredytową lub debetową podczas rezerwacji internetowych; wyraża zaniepokojenie rosnącą liczbą skarg użytkowników stron umożliwiających zakup biletów online, którzy padają ofiarą praktyki znanej powszechnie jako „śledzenie adresów IP”, mającej na celu rejestrowanie liczby połączeń internauty dokonywanych z tego samego adresu IP, a następnie sztuczne zawyżanie cen towaru w zależności od zainteresowania, przejawiającego się większą liczbą podobnych wyszukiwań; zwraca się do Komisji, by zbadała, jak częsta jest ta praktyka powodująca nieuczciwą konkurencję i stanowiąca niewłaściwe wykorzystywanie danych osobowych użytkowników, i w stosownym przypadku zaproponowała odpowiedni akt prawny w celu ochrony interesów użytkowników;

19. uważa, że kary za naruszenie dyrektywy nie powinny w żadnym wypadku być niższe od wielkości zysku zrealizowanego w następstwie nieuczciwej lub wprowadzającej w błąd praktyki; przypomina państwom członkowskim, iż dyrektywa stanowi, że sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające; zwraca się do Komisji o kompilację i analizę danych na temat sankcji stosowanych przez państwa członkowskie oraz skuteczności systemów ich egzekwowania, zwłaszcza w odniesieniu do stopnia złożoności i czasu trwania procedur egzekwowania; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi wyników tej analizy;

20. przyjmuje z zadowoleniem starania poczynione przez Komisję na rzecz wsparcia państw członkowskich w transpozycji i stosowaniu dyrektywy;

21. pozytywnie ocenia opracowaną przez Komisję bazę danych na temat przepisów krajowych i orzecznictwa dotyczącego nieuczciwych praktykach handlowych, a także uznaje jej przydatność pod względem udostępniania konsumentom dodatkowych informacji; ubolewa, że baza ta jest dostępna jedynie w języku angielskim; zwraca się do Komisji o stopniowe zwiększanie liczby języków, w których baza danych jest dostępna, oraz o poprawę jej widoczności, szczególnie wśród podmiotów gospodarczych; wzywa Komisję, by rozważyła także wprowadzenie dodatkowych instrumentów poszerzających wiedzę MŚP na temat nieuczciwych praktyk handlowych;

22. podkreśla znaczenie wytycznych opracowanych przez Komisję w celu wsparcia procesu wdrażania dyrektywy; pochwała Komisję za zamiar dokonania zmian w tym dokumencie do 2014 r.; zachęca Komisję do prowadzenia prac w przejrzysty sposób i do zasięgania opinii zainteresowanych stron na wszystkich etapach; wzywa Komisję, by w przyszłości kontynuowała regularne aktualizowanie i objaśnianie tych wytycznych; wzywa państwa członkowskie, by w jak największym stopniu uwzględniły te wytyczne oraz wymieniały się najlepszymi praktykami przy ich wdrażaniu; wzywa Komisję do przedstawienia oceny problemów związanych z interpretacją i wdrażaniem, z jakimi regularnie borykały się władze krajowe i zainteresowane strony podczas wdrażania przepisów dyrektywy, aby zbadać, które aspekty wytycznych wymagają poprawy;

23. podkreśla, że określona w przedmiotowej dyrektywie zasada maksymalnej harmonizacji zakłada, że krajowe ustawodawstwo nie może narzucać bardziej surowych przepisów niż te przewidziane w dyrektywie; podkreśla, że Trybunał Sprawiedliwości zinterpretował tę zasadę jako wymóg, zgodnie z którym sprzedaż wiązana i inne promocje handlowe, które trybunał uznaje za nieuczciwe praktyki handlowe i które nie figurują na czarnej liście w załączniku I, mogą być zakazane tylko w konkretnych przypadkach; podkreśla, że ze względu na pewność prawa oraz w celu zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony konsumentów Komisja powinna sprecyzować w ramach przeglądu wytycznych, w jakich konkretnych przypadkach sprzedaż wiązana i inne promocje handlowe powinny być uznawane za niezgodne z prawem; ponadto wzywa Komisję, aby rozważyła konieczność opracowania nowego wniosku ustawodawczego poświęconego promocjom handlowym;

Wtorek, 4 lutego 2014 r.

24. podkreśla, że wykorzystywanie fałszywych roszczeń dotyczących środowiska to nieuczciwa praktyka, która wciąż się rozwija; zachęca Komisję do poszerzenia rozdziału wytycznych poświęconego tym praktykom w celu udzielenia podmiotom gospodarczym szczegółowych wskazówek dotyczących stosowania dyrektywy; zachęca równocześnie Komisję do zastanowienia się nad inicjatywami, jakie mogłaby podjąć w celu lepszej ochrony konsumentów przed tego rodzaju praktykami;
25. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o skuteczniejsze uwrażliwianie przedsiębiorstw na prawa konsumentów, aby sprzyjać ich skuteczniejszemu przestrzeganiu przez podmioty gospodarcze;
26. przypomina, że wielu konsumentów waha się przed żądaniem zwrotu kosztów w sytuacji, gdy wydana kwota wydaje się im niezbyt wysoka; podkreśla konieczność szerszego uświadamiania konsumentów w zakresie wsparcia, jakiego mogą im udzielić stowarzyszenia konsumenckie oraz Sieć Europejskich Centrów Konsumenckich; podkreśla znaczenie organizacji konsumenckich dla szerzenia wiedzy na temat istniejących nieuczciwych praktyk handlowych jako działania prewencyjnego, a także ich roli we wspieraniu osób, które padły ofiarą nieuczciwych praktyk, umożliwiając w ten sposób konsumentom właściwe dochodzenie swoich praw; wzywa do skoordynowanych działań między organizacjami konsumenckimi na szczeblu krajowym i europejskim, a także między władzami krajowymi i Komisją;
27. podkreśla znaczenie, jakie dla konsumentów ma dostępność skutecznych, szybkich i niezbyt kosztownych możliwości dochodzenia roszczeń; dlatego też apeluje do państw członkowskich o pełne stosowanie dyrektywy w sprawie metod alternatywnego rozwiązywania sporów i pozasądowego rozstrzygania konfliktów online;
28. przypomina o znaczeniu, jakie dla konsumentów mają mechanizmy dochodzenia roszczeń zbiorowych i z zadowoleniem przyjmuje niedawno wydane zalecenie Komisji C(2013)3539 oraz jej komunikat COM(2013)0401; zgadza się, że horyzontalne ramy dochodzenia roszczeń zbiorowych pomogłyby uniknąć ryzyka związanego z podejmowaniem nieskoordynowanych inicjatyw sektorowych przez UE; wzywa państwa członkowskie do przestrzegania zaleceń Komisji dotyczących ustanowienia wspólnych zasad horyzontalnych, których wdrożenie w państwach członkowskich służyłoby ocenie konieczności podejmowania dalszych działań, w tym inicjatywy ustawodawczej, szczególnie w przypadkach transgranicznych; przypomina, że żadne z podejść do kwestii zbiorowego dochodzenia roszczeń nie może stanowić zachęty ekonomicznej do nadużywania pozwów zbiorowych i że wszystkie takie podejścia powinny przewidywać odpowiednie zabezpieczenia przed nieuzasadnionymi roszczeniami;
29. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-